

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

Poz.: 902—z dnia 26 listopada 1927 r. w sprawie jednorazowego zasiłku dla emerytów, wdów i sierot . 1419

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz.: 903—z dnia 18 listopada 1927 r. o jednorazowym zasiłku dla pracowników Pocztovej Kasy Oszczędności 1420
904—z dnia 18 listopada 1927 r. o zmianach i uzupełnieniach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 1926 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnem pracowników Pocztovej Kasy Oszczędności 1421

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA

Poz.: 905—Poczt i Telegrafów z dnia 16 listopada 1927 r. o zmianie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej 1421

902.

**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 26 listopada 1927 r.

w sprawie jednorazowego zasiłku dla emerytów, wdów i sierot.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Osobom, uprawnionym do pobierania uposażenia emerytalnego na podstawie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 6, poz. 46) w brzmieniu ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 18, poz. 178), przyznaje się jednorazowy zasiłek w wysokości odpowiadającej różnicy między kwotą dodatku na mieszkanie, wypłaconego względnie przypadającego im do wypłaty w myśl obowiązujących prze-

pisów prawnych w czasie od 1 stycznia 1926 r. do 31 grudnia 1927 r., a kwotą, która przypadaby im do wypłaty w czasie od 1 stycznia 1926 r. do 31 grudnia 1927 r. w razie podwyższenia w tym czasie stawek dodatku na mieszkanie w stosunku do wzrostu komornego w domach, podlegających ustawie o ochronie lokatorów.

Za podstawę obliczenia różnicy, wspomnianej w poprzednim ustępie, przyjmuje się stawki dodatku na mieszkanie, obowiązujące na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogródzkiego, poleskiego, warszawskiego, wileńskiego oraz wołyńskiego, przyczem dla wysokości powyższego zasiłku miarodajną jest grupa uposażenia, stan rodzinny i miejsce zamieszkania danej osoby w dniu płatności pierwszej raty (art. 4).

Art. 2. Prawo do jednorazowego zasiłku przysługuje osobom, wymienionym w art. 1, o ile pozostawały w stanie spoczynku od dnia 1 stycznia 1926 r. do terminów płatności poszczególnych rat (art. 4).

Osoby, wymienione w art. 1, które zostały wprawdzie przeniesione w stan spoczynku po dniu 1 stycznia 1926 r., lecz poprzednio i to co najmniej od ostatnio wymienionej daty pozostawały w służbie pań-

stwowej w rozumieniu art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 73, poz. 632) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. (Dz. U. R. P. № 81, poz. 699), mają również prawo do jednorazowego zasiłku, unormowanego niniejszym rozporządzeniem. Natomiast osobom, uprawnionym do otrzymania obu rat jednorazowego zasiłku, unormowanego wyżej wymienionymi rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz osób wojskowych, nie przysługuje prawo do jednorazowego zasiłku, unormowanego niniejszym rozporządzeniem, zaś osobom, które mają prawo do otrzymania jednej raty zasiłku dla funkcjonariuszów państwowych, przyznaje się prawo do jednej raty zasiłku, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu.

W wypadkach przerwy w służbie państwowej w okresie od 1 stycznia 1926 r. do terminów płatności poszczególnych rat zasiłku (art. 4) oraz w wypadkach, w których emeryt w dniu 1 stycznia 1926 r. nie pozostawał ani w stanie spoczynku ani w służbie państwowej, stosuje się analogicznie art. 4 ustęp 2 wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 73, poz. 632) w brzmieniu art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. (Dz. U. R. P. № 81, poz. 699).

Art. 3. Osobom, mającym prawo do pobierania pensji wdowiej i sierocej na zasadzie ustaw, wymienionych w art. 1, przyznaje się taką część jednorazowego zasiłku, jaka odpowiada stosunkowi przysługującej im pensji wdowiej względnie sierocej do uposażenia emerytalnego, które zmarły mąż względnie ojciec pobierał, względnie do tego uposażenia emerytalnego, do którego miałby prawo.

Art. 4. Jednorazowy zasiłek, unormowany niniejszym rozporządzeniem, będzie wypłacony w dniach 30 listopada 1927 r. i 31 stycznia 1928 r. w dwóch równych ratach.

Art. 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz wszystkim innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

903.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 listopada 1927 r.

o jednorazowym zasiłku dla pracowników Pocztovej Kasy Oszczędności.

Na podstawie § 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1924 r. o Pocztovej Kasie Oszczędności (Dz. U. R. P. № 55, poz. 545) zarządza się co następuje:

§ 1. Pracownikom Pocztovej Kasy Oszczędności przyznaje się jednorazowy zasiłek w wysokości 50% uposażenia miesięcznego dla samotnych i w wysokości 100% uposażenia miesięcznego dla żonatych i dla wdowców (wdów) z dziećmi.

Przez uposażenie, stanowiące podstawę obliczenia zasiłku, rozumie się przysługujące w dniu 1 listopada 1927 r. uposażenie, przewidziane w §§ 50, 51 i 54 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 1926 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Pocztovej Kasy Oszczędności (Dz. U. R. P. № 30, poz. 188).

§ 2. Prawo do jednorazowego zasiłku przysługuje pracownikom, którzy pozostawać będą w służbie Pocztovej Kasy Oszczędności od dnia 1 stycznia 1927 r. do terminu płatności jednorazowego zasiłku.

Pracownicy, którzy wstąpili do służby w Pocztovej Kasie Oszczędności po dniu 1 stycznia 1927 r., a pozostawać będą w tej służbie w terminie płatności jednorazowego zasiłku, otrzymują zasiłek, obliczony na zasadzie § 1, zmniejszony o stosunkową część za czas, przez który dany pracownik nie pozostawał w służbie Pocztovej Kasy Oszczędności, przyczem miesiące, w których dany pracownik pozostawał w służbie co najmniej przez 15 dni, liczy się jako pełne miesiące, mniejszych okresów czasu natomiast nie uwzględnia się.

Przepis ustępu poprzedniego stosuje się analogicznie w wypadkach przerwy służby w okresie od 1 stycznia 1927 r. do terminu płatności jednorazowego zasiłku.

§ 3. Zasiłek przyznany w § 1 niniejszego rozporządzenia będzie wypłacony w dniu 1 grudnia 1927 r.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.